

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123010406
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7123010406.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. marca 2024 v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 7Pp/21/2023 zo dňa 24.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 7Pp/21/2023 zo dňa 24. januára 2024 podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, C. o podmienčné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody uložených mu rozsudkom OS Humenné sp. zn. 2T 91/2015 zo dňa 29.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 5To 29/2016 zo dňa 19.09.2016 a rozsudkom OS Humenné sp. zn. 3T 105/2012 zo dňa 06.11.2013, právoplatného dňa 22.11.2013, z ktorého bol podmienčne prepustený uznesením OS Košice I sp. zn. 8Pp 7/2014 zo dňa 27.03.2014 so skúšobnou dobou na 20 mesiacov a zvyškom trestu 1 rok, 1 mesiac, 12 dní, ktorý zvyšok trestu mu bol nariadený vykonať uznesením OS Košice I sp. zn. 8Pp 7/2014 zo dňa 24.01.2017.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B. na verejnom zasadnutí, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti uviedol, že v prvom rade ide o kópiu predchádzajúceho odôvodnenia uznesenia, ktoré bolo vyhlásené ešte dňa 6.7.2024.

V tomto smere dal odsúdený do pozornosti Krajskému súdu v Košiciach, že už v čase 1.rozhodovania, t.j. 6.7.2023 súd rozhodoval po lehote, ktorá je zákonom určená na rozhodovanie. / 60 dní/. Neobstojí tvrdenie, že verejné zasadnutia boli odročované z dôvodu, že to takto navrhovala obhajoba. To, že obhajoba postupovala v súlade so zákonom a to, že súd 1. stupňa nepozná zákon, nie je priet'ah v konaní.

V tomto smere treba opakovane poukázať na nesprávny postup prokurátora, ktorý si osvojil aj Mestský súd v Košiciach. Toto vyplýva z ďalšieho vyjadrenia tejto sťažnosti.

Navyše, po zrušení vecí Krajským súdom v Košiciach súd bol súd 1. stupňa nečinný. Až neskôr po urgovaní súd určil termín verejného zasadnutia na deň 30.11.2023. Možno chápať zdravotné problémy aj na strane sudcu, tento ale po zrušení termínu verejného zasadnutia bol nečinný. Vec odročil na neurčito, a to napriek tomu, že si musel byť vedomý dlhého obdobia od podania žiadosti o podmienčné prepustenie. Nový termín pojednávania bol súdom určený až po tom, čo bola podaná sťažnosť na priet'ahy v konaní k rukám predsedu Mestského súdu v Košiciach. Až po tejto sťažnosti na priet'ahy v konaní Mestský súd v Košiciach určil nový termín verejného zasadnutia.

Odsúdený tvrdí, že pokiaľ by nebol podal sťažnosť na nečinnosť Mestského súdu v Košiciach, súd by doposiaľ nekonal. Termín verejného zasadnutia bol následne po tejto sťažnosti určený na deň 24.1.2024.

Odsúdený na základe preukázateľnej zdlhavosti zo strany Mestského súdu v Košiciach podal ústavnú sťažnosť na prieťahy v konaní nepočítajúc skutočnosť, že už v čase prvého rozhodovania súd rozhodoval po lehote 60 dní. Čas od podania marec 2023 o rozhodovania 2024 a k dnešnému dňu kde pomaly uplynie 1 rok považuje sa za dlhý.

Jedným z dôvodov zamietnutia žiadosti o podmienené prepustenie odsúdeného A. B. ako sám sudca tvrdil pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia na verejnom zasadnutí dňa 24.1.2024 bola skutočnosť, že nespĺňa podmienku termínu na podmienené prepustenie. Bez ohľadu na písomné odôvodnenie, tento dôvod súdu vyplýva zo zvukového záznamu z verejného zasadnutia.

Prokurátor na verejnom zasadnutí opätovne uviedol, že odsúdený nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre podmienené prepustenie, a to z dôvodu, že v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody nariadený rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/91/2015, kde má predpokladaný koniec trestu do 13.08.2024 a následne po tomto treste nastúpi zvyšok trestu uložený mu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 3T/105/2012, to je zvyšok trestu z predchádzajúceho podmieneného prepustenia, kde má určený začiatok tohto trestu 13.08.2024 a predpokladaný koniec trestu do 29.09.2025, ide o zvyšok trestu v trvaní 1 rok, 1 mesiac a 12 dní. Zároveň poukázal na rozkaz Generálneho riaditeľstva o väzenskej administratíve č. 10/2011, na § 5 ods. 9, ktorý hovorí o nariadení výkonu trestu, ako aj na § 68 ods. 2 Trestného zákona, kde sa hovorí ak podmienené prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. V ods. 5 uvedeného ustanovenia sa hovorí, že opätovné podmienené prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné. V závere navrhol, aby súd žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

Súd ďalej citoval zákon a odôvodnil svoje rozhodnutie, pre ktoré zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie. Nesprávnosť takého to počítania si osvojil aj Mestský súd v Košiciach, čo vyplýva aj zo zvukového záznamu, kde práve týmto zlým počítaním lehoty súd odôvodňuje svoje rozhodovania. Hlavne to, že po odpykaní tohto trestu odňatia slobody má následne nastúpiť na vykonanie trestu po premene. Má sa jednať o výkon rozhodnutie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 27.3.2014. Takýto názor, podotýka, nesprávny, ktorý prezentuje celý čas prokurátor, ako aj samotný riaditeľ väznice v Košiciach je nesprávny. Navyše, nemá oporu v zákone. Takýto nesprávny názor si osvojil aj súd, čo ako bolo uvedené vyplýva zo samotných zápisníc. Podľa tohto nesprávneho názoru by mal teda odsúdený A. B. vykonať najprv výkon trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 4 mesiace a tak následne po vykonaní tohto trestu môže nastúpiť na vykonanie premeneného trestu.

Tento názor je nesprávny a predkladanie rôznych nejakých rozkazov riaditeľa, či prípadne generálneho riaditeľstva väzníc, zo strany prokurátora, ktoré nie sú nad zákon sú nielen zavádzajúce, ale predovšetkým nemajú oporu v zákone. Lehoty na počítanie podania na podmienené prepustenie sa počítajú úplne inak a v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z roku 2016. A to aj v prípadoch, že odsúdenému bol premenený podmienený trest odňatia slobody, prípadne, že mu bol premenený odpustený trest v pôvodnom podmienenom prepustení.

My sa ne bavíme o tom, aby sme tvrdili, že môže byť podmienené prepustenie z opätovného podmieneného prepustenia. My sa bavíme o počítaní lehoty. Okrem toho, obhajoba si dala tú námahu, že osobne navštívila niekoľko väzníc a požiadala o možnosť vysvetlenia, ako sa v daných väzniciach určujú lehoty na možnosť podávania žiadosti o podmienené prepustenie a všade, podotýka všade, sa počítajú tak, ako to určuje zákon.

Ak by bolo teda pravdivé tvrdenie prokurátora a samotného riaditeľa väznice, čo si nesprávne osvojil aj Mestský súd v Košiciach, v tomto prípade, bolo by porušené právo odsúdeného podať vôbec žiadosť o podmienené prepustenie z nového odsúdenia a odsúdenému by bolo odňaté toto právo dané zákonom. To, že prokurátor sa zhoduje s väznicou nie je prekvapením, nakoľko ide o prokurátora., ktorý má vykonávať dozor nad samotnou väznicou. Ak niekomu bolo aj premenený pôvodne odpustený

zvyšok trestu, lehoty na podanie v inom odsúdení sa počítajú inak. Toto by si mal osvojiť súd 1. stupňa a neprijíť nesprávny názor a postup prokurátora. To, že lehoty nevie počítať dozorový prokurátor pre väznicu v Košiciach, je o to smutnejšie.

V tomto smere pochybil súd, nakoľko ako bolo už uvedené, celý čas mal súd osvojené, že klient nespĺňa lehotu na podmienené prepustenie. Naopak, klient bol v čase podania o podmienené prepustenie už 1 rok po lehote, kedy mohol podať žiadosť o podmienené prepustenie. To, ako sa počítajú lehoty, predsa ľuďom, majúcim túto skutočnosť vedieť, nebude sa predsa vysvetľovať. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Košice zo dňa 25.04.2023 súd zistil, že do ústavu bol premiestnený z ÚVTOS Banská Bystrica Kráľová dňa 24.07.2018 na základe vlastnej žiadosti za účelom výkonu trestu. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. Bolo zaznamenané nadväzovanie nepovolených kontaktov. Postupne sa však postup odsúdeného dostal na požadovanú úroveň, odsúdený sa začal aktívne zapájať najmä do činnosti na rozvoj osobnosti zameraných na udržiavanie poriadku a čistoty a vytvoril si tak podmienky na zmenu diferenciačnej skupiny z „C na „B“. Aktuálne odsúdený aj na základe opakovaných pobytov vo výkone trestu autority rešpektuje, k príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže sa správa slušne. Odsúdený je nekonfliktnej povahy, vzťahové problémy medzi odsúdeným a ostatnými odsúdenými neboli zaznamenané. Priebežne sa zúčastňuje prednášok na spoločensky aktuálne témy a snaží sa zapájať do kultúrno-osvetových činností a činnosti zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Pracovne zaradený nebol. Sociálny kontakt formou korešpondencie udržiava so sestrou, ostatnými členmi rodiny a kamarátmi. Na plnení programu zaobchádzania sa odsúdený snaží participovať, program zaobchádzania si plní čiastočne.

Dôvodom je skutočnosť, že odsúdený si aj napriek dlhému pobytu vo výkone trestu doposiaľ nevytvoril podmienky pre udelenie disciplinárnej odmeny. Disciplinárny trest u odsúdeného sa aktuálne neevduje. Odsúdený je na podmienky výkonu trestu zadapovaný a dokáže si v týchto podmienkach svoje povinnosti spravidla plniť, mimo podmienok výkonu trestu je však resocializačná prognóza u odsúdeného nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké. Odsúdený má nariadený aj zvyšok trestu po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia (Okresný súd Humenné, sp. zn. 3T/105/2012), z ktorého podmienené prepustenie nie je možné, a ktorý doposiaľ nevykonal. Odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a podmienené prepustenie sa neodporúča. Súd ďalej konštatuje, koľkokrát bol odsúdený A. B. trestaný. Ďalej súd oboznámeného rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 29.06.2016, sp. zn. 2T/91/2015, z ktorého vyplýva, akým rozsudkom bol A. B. uznaný vinným a aký trest odňatia slobody mu bol uložený, a to 9 rokov a 4 mesiace nepodmienené, so zaradením do stredného stupňa stráženia. Súd tiež oboznámil aj rozhodnutie Okresného súdu Košice I zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 8Pp/7/2014 súd zistil, že odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z nepodmieneného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 06.11.2013, sp. zn. 3T/105/2012, a preto vykoná trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 1 mesiac 12 dní v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Mestský súd v Košiciach ďalej oboznámil správu z ÚVV a ÚVTOS Košice vplynulo, že ako prvé bolo doručené nariadenie výkonu trestu Okresného súdu Humenné 2T/91/2015, kde odsúdenému končí tento trest 13.08.2024 a následne bolo doručené ďalšie nariadenie zvyšku výkonu trestu z podmieneného prepustenia rozsudku Okresného súdu Humenné 3T/105/2012.

Ako vyplýva z hodnotenia, odsúdený je hodnotený pozitívne, autority rešpektuje, k príslušníkom ZVJS sa chová slušne, odsúdený je nekonfliktnej povahy, rovnako aj medzi odsúdenými neboli zaznamenané žiadne negatívne správania. Odsúdený sa zapája do rôznych aktivít, udržiava kontakt s rodinou a podobne.

Z tohto všetkého teda vyplýva, že hodnotenie odsúdeného je kladné. Prvotné poznatky pochádzajú spred rokov, v čase, keď sa klient nachádzal v ÚVTOS Banská Bystrica Kráľová. Čo sa týka pobytu vo výkone trestu Banská Bystrica Kráľová, odsúdený vysvetlil, že podal sťažnosť na príslušníkov danej väznice pre rôzne protispoločenské činnosti, kde následne došlo z ich strany k rôznym šikanám, až došlo k preradeniu z tohto výkonu trestu do výkonu trestu v Košiciach. Od nástupu a preradenia do ÚVTOS Košice bol odsúdený hodnotený kladne. Tvrdenie súdu, že klient nemá žiadnu odmenu je nepravdivé, súdu samotná väznica na verejnom zasadnutí potvrdila, že odsúdený mal udelenú disciplinárnu odmenu. Má aj kladné zápisy. Mimochodom, samotné udeľovanie, či neudeľovanie

disciplinárnych odmien sa nie vždy vo väzniciach realizujú tak, ako by mali. Odsúdený je jednoduchý človek, bez osvojenia si akýchkoľvek špekulatívnych prejavov. Po tom, čo odsúdený takmer rok čakal na nové konanie, rezignoval na zákon. Bolo mu síce uložené pokarhanie, ale ako sám uviedol pedagóg, ktorý osobne má odsúdeného na starosti, po rozhovore s ním, tento si uvedomil svoje správanie. Väznica mu následne zahladila toto potrestanie. Navyše, súd akoby nebral do úvahy aj iné, a to, že odsúdený má ďalšiu kladnú odmenu. Rovnako nemožno súhlasiť s odôvodnením súdu, čo sa týka samotných dôvodov opierajúcich sa o osobu odsúdeného. Súd veľmi povrchno a paušálne hodnotil dôvody, prečo tak rozhodol. V tomto smere poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR - 1. ÚS 250/2023 a 1-ÚS 36/2022. Súd 1. stupňa napríklad iba konštatoval, že nemožno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie odsúdený riadny život. Nevie, z čoho tak súd vychádzal. Odsúdený spáchal posledný trestný čin pred mnohými rokmi. Osoba odsúdeného dozrela. Súd nebral do úvahy ani prostredie, do ktorého sa má odsúdený vrátiť, rovnako prešiel bez povšimnutia skutočnosť, že odsúdený nielen že má silnú podporu rodiny, ktorá mu vie pomôcť sa zaradiť do života, ale odsúdený predložil aj potvrdenie o príslube zamestnania, kde by vedel ihneď po prepustení nastúpiť do práce. Toto všetko je predpokladom dobrého zvládnutia zapojiť sa do riadneho života.

Pochybil súd, keď jednou z dôvodov zamietnutia žiadosti odôvodnil tým, že odsúdený nezískal žiadnu odmenu. Ak zoberieme do úvahy skutočnosť, že odsúdený nikdy nepatril k osobám, ktoré by sa podlizovali alebo iným spôsobom si zabezpečovali prípadne odmeny pre získanie výhod pri podmienenom prepustení, odsúdený má disciplinárnu odmenu, čo súd zatajil. Súd pochybil tiež tým, že veľký dôraz kládol na minulosť odsúdeného.

Ako vyplýva z vyššie uvedených nálezov ústavného súdu, trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného, avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť aj iné skutočnosti nápravy, i prostredie, do ktorého by sa odsúdený ocitol po prepustení a tak, ako bolo vyššie uvedené, tieto sú priaznivé. Rovnako ako vyplýva aj z nálezu ústavného súdu, trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky - koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia. Navyše, treba zväziť aj obdobie, ktoré uplynulo od porušenia podmienok podmieneného prepustenia a rovnako treba mať na mysli aj účel trestu.

V prípade odsúdeného A. B. súd niekoľkokrát nepostupoval v zmysle zákona. Súd pochybil pri určovaní lehoty na podmienené prepustenie, klient túto podmienku splnil už pred vyše rokom a zle určoval výpočet lehoty. Súd nielenže nesprávne vypočítal lehotu, ale nesprávne si osvojil celkové tvrdenie riaditeľa väznice a prokurátora, kde mimochodom aj samotný pedagóg, znaly zákona dal v tomto smere za pravdu obhajobe, čo sa týka vypočítania počítania lehoty. Súd sa ale riadil nie pedagógom, ale riaditeľom. Súd nesprávne a povrchno zhodnotil okolnosti osoby odsúdeného a jeho možného zaradenia do života, kde navyše bez povšimnutia nebral do úvahy vzťahy odsúdeného k rodine, k zázemiu ktoré odsúdený má, ako aj možnosť sa okamžite zamestnať.

Záverom poukazuje na to, že súd pochybil aj v tom, že súd nerozhodol v lehote, ktorá je určená ako lehota na rozhodnutie o podmienenom prepustení od podania žiadosti a táto lehota je stanovená striktno v zákone. Nehovoriac o tom, že pokiaľ by odsúdený nebol podal sťažnosť na prieťahy v konaní, súd 1. stupňa by naďalej bol nečinný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiada zrušiť Uznesenie Mestského súdu v Košiciach a odsúdeného prepustiť na slobodu.

Na poklade takto podanej sťažnosti krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého uznesenia ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Mestský súd zákonným spôsobom v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie, čím náležite zistil skutkový stav, ktorý dôsledne vyhodnotil a dospel k jednoznačnému záveru, ktoré podrobne odôvodnil v napadnutom uznesení, pričom jasne poukázal na dôvody, pre ktoré zamietol žiadosť odsúdeného. Mestský súd posúdil splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, vyplývajúcich z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. a dospel k presvedčivému záveru o ich nesplnení u odsúdeného sťažovateľa.

Mestský súd správne poukázal na predchádzajúce odsúdenia odsúdeného, ktorý bol šestnásťkrát súdne trestaný pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Boli mu uložené podmienené tresty odňatia slobody aj tresty nepodmienečné a z výkonu nepodmienečných trestov odňatia slobody bol dvakrát podmienenčne prepustený s tým, že ani v jednom prípade sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil a bolo mu nariadené vykonať zvyšky trestov odňatia slobody, z ktorých bol podmienenčne prepustený. Naposledy bol podmienenčne prepustený na slobodu uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 8PP/7/2014. Bol mu odpustený zvyšok trestu odňatia slobody 1 rok, 1 mesiac a 12 dní a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 20 mesiacov. V skúšobnej dobe sa neosvedčil a dňa 24.01.2017 mu bolo nariadené vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienenčne prepustený.

Odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, kedy mu bol odpustený zvyšok trestu v trvaní 1 rok, 1 mesiac a 12 dní sa opätovne dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., pre ktorý trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov – 12 rokov. Odsúdenému bol za tento trestný čin uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Významné je aj hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu, z ktorého vyplýva, že vzhľadom na vysoké riziko recidívy trestnej činnosti, ktoré je u odsúdeného vysoké, je jeho resocializačná prognóza nepriaznivá, a preto podmienenčné prepustenie sa neodporúča.

Uvedené skutočnosti v spojení s predchádzajúcimi trestnými odsúdeniami za trestnú činnosť nedávajú záruku, že doterajší výkon trestu odňatia slobody bol dostatočný na nápravu odsúdeného do tej miery, že možno očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienenčne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 53/08 zo dňa 14.2.2008).

Krajský súd hodnotil na základe listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu stav prevýchovy odsúdeného s prihliadnutím na ustanovenie § 34 Tr. zák. a dospel k rovnakému záveru ako mestský súd v tom, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal až také správanie a plnenie svojich povinností, ktoré by umožňovali podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa dospel k jednoznačným zisteniam, ktoré správne vyhodnotil a vyslovil vecne odôvodnené závery o nespnení materiálnych podmienok na podmienenčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Aj podľa názoru krajského súdu je nepochybné, že odsúdený nespĺňa podmienky zakotvené v ustanovení § 66 ods. 1 Tr. zák.

Napadnuté rozhodnutie mestského súdu je vecne správne, zákonné a založené na nepochybne preukázaných skutočnostiach. Dokazovanie vykonané na verejnom zasadnutí bolo vykonané zákonným spôsobom, pričom bolo zamerané na objasnenie všetkých relevantných skutočností, potrebných pre správne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného. Posudzované uznesenie teda vychádza z náležite objasneného skutkového stavu, pričom sa súd vysporiadal so všetkými zistenými okolnosťami, tieto správne a výstižne vyhodnotil. Po obsahovej stránke je dané uznesenie dostatočne zrozumiteľné a jasne odôvodnené, čím je vylúčené, aby išlo o arbitrárne či svojvoľné rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.